

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an **40** coroane. — Pe șase luni **20** coroane. — Pe trei luni **10** coroane.
Ziarul apare Marția, Joia și Sâmbăta

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoeală**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări**Dascălii**

Si dacă s'a pornit vîforul răsboiului între popoare, dascălii români, destoinici de arme, s'au înșățiat la noua slujbă așa de neobișnuită pentru aceia, cari în deosebi prin iubire și răbdare lucraseră până atunci în luptele vieții pământești.

Umili cultivate, cari s'au deosebit la pașnicele catedre, n'au rămas mai pe jos nici în câmpurile de sânge. În sgomot de granate, în bătaile monotone de mitraliere, în șuerul de gloanțe, dascălii români își iau partea cu prisos.

Trecuții în neagra veșnicie pot să-și doarmă somnul neturburați; căci foștii lor colegi și urmașii lor se împărțesc de harul d'a se vedea întruniți într'o mare adunare ținută pe pământ românesc liberat, în scopul de a clădi, inspirați de duhul vremii de astăzi, la noul stat ce ne așteaptă.

Organizați, mai de mult, în câteva reuniuni și conferențe învățătoreschi, cu toate vările bune ale încercărilor, dascălii tărilor subjugate au rămas mereu răslășiti.

Imprejurările și oamenii puternici și străini de dânsii i-au silit aproape zilnic să macine un învățământ, care se bătea în capete cu pedagogia.

S'a și dus pomină, peste tări și mări, despre papagalizarea unei limbi de porun-

ceală, puse cu gândul d'a ținea copiii în întuneric și pe părinții lor în robie statornică.

De aici încolo, mulțumită cerului, învățătorii teritoriilor liberate nu vor mai fi împedecați în împlinirea datoriei de a deschide tainele cărților nemincinoase în mintea micuților și a le pune temeiul vieții, ce-i așteaptă ca oameni și ca români.

In munca aceasta, dascălul adevărat nu se va gândi la alt ceva, decât să-și vadă generațiile ce ies de sub mâna sa tot mai desăvârșite; ear cât pentru sine și familia sa, să-și asigure traiul în condiții modeste.

Adevăratul dascăl n'are timp, poate nici talent, să se înalte cu lăcomia în sirul celui ce muncind puțin, se bucură în schimb de remuneratie mare.

Invățătorul nostru a fost și este mulțumit să-și aibe o bucată de pământ, o casă cu grădiniță, de unde la vreme să-și înzestreze casa cu cele trebuincioase; dacă i se dă puțință să-și aducă în curte o văcușoară, și pentru earnă câte-un purceluș, mulțumirea lui ia proporțiile unei fericiri nevisate, — o fericire care se ferește și se va feri pururea de omul bogat și căzut în ispita plăcerilor costisoare...

Salutăm congresul prim al acestor muncitori cuminti și i dorim noroc și izbândă.

(x)

FOCUl

S'a potolit flacările, — dar focul nu s'a stins.

Nu se mai văd, sub cerul dogorit, acele uriașe vălvătăi ce păreau menite să mistue pământul — dar, sub mormanele de cenușă ce acopăr hotarele tărilor băntuite, mocnește încă jarul. Din când în când o suflare de vânt, dând spuza la o parte, mai ațâta căte-o limbă de pară ce se înalță în repezi pălpări — sinistră amintire și înfricoșată amenințare. S'aprinde și se stinge, ca și cum însăși tăria focului ar fi ostenit de atâtă prăpad.

Caveant consules!...

Pot da lumii încă de lucru aceste rămășițe imprăștiate, ale marelui incendiu care a trecut și peste noi. Pot aduce încă multe nenorociri bietelor neamuri săngerate. Si mai ales nouă.

Cea dintâi grija a noastră, a tuturora, ar trebui să fie îndepărțarea orcării materii inflamabile de pe lângă numeroasele cuiburi de primejdie ce ne împresoară. Să luăm aminte. Vântul poartă scânteie mari prin văzduh, aşchii aprinse sboară de colo-colo. Ear noi avem din păcate, mai pe la toate colțurile, enorme depozite de hârtie poleită, de șindrilărie veche și de felurite putregaiuri... O mulțime de maghernițe urâte, o mulțime de șandra-male și hardughii uitate care, sub neagră străină zdrențuită, adăpostesc lileci și bufnițele noptii stau, încă în picioare,

FOISOARA**A sunat ear goarna...**

*A sunat ear goarna de chemare
Cu îndemn de vrajă și cu grai de rege,
S'apărăm a noastră sfântă lege
Și să stângem focul la hotare.*

*Si-au pornit voinicii 'n jos la vale,
Si răsună țara 'n voie bună.
Vorba lor ei știu, cum să și-o spună,
De le stă vre-un îndrăzneț în cale.*

*Au purtat ei ani de zile spada,
Când s'aprinse 'n flacări roșii zarea,
Și pe unde ei tăiau cărarea,
Moartea-și aduna rânjind grămadă.*

*Ei și-au păstrat fala moștenită
Și-au băgat în griji o întreagă lume,
N'au lăsat percut acel renume,
Ce-a sfârmăturgia grea, pornită...*

*A sunat ear goarna de chemare
Și străbate 'n părți de țară glasul.
E venită vremea, bate ceasul:
Ear ne chiamă țara mândră, Mare!
Sibiu, 1919. Ioan Berghia*

Frați români!

— Cătră poporul românesc —

IV

Avem nădejde, că pe Maiestatea Sa Regele Ferdinand îl vom vedea cât de curând încoronat de rege al nostru, al tuturor românilor.

A mai fost odată un Voivod românesc, care a venit cu oaste să cuprindă Ardealul și să-l împreune cu tăriile românești. Mihai Viteazul i-a fost numele, pentrucă era atât de brav și de năprasnic la luptă, încât băgase spaimă în turci. Mihai a luat Ardealul și s'a așezat cu oștirea lui pe câmpia dela Turda. Dar într-o noapte, când durmea în cortul lui de general, dușmanii lui au trimis niște cătane plătite, cari au intrat pe furiș și l-au omorât cu săcurile. Aceasta s'a întâmplat la anul Domnului 1601.

Deatunci noi tot așteptăm să vină un alt «crai dela răsărit», care să împlinească gândul lui Mihai Viteazul. Cu voia lui Dumnezeu acest crăi măntuitor va fi regele Ferdinand al României. El vine să 'nfăptuiască dorința viteazului Mihai și să pedepsească pe ucigașii lui. El vine să izbândească visul cel de aur, cu care părinții nostri s'au coborât în mormânt.

Atunci, în ziua aceea mare și luminată, aveți să vedeați și voi pe regele românilor și pe regina Maria, cea bună și frumoasă, ca o zină din poveștile voastre. Are să vină la voi, fraților, să vă mândgăie. Are să vă strângă la piept și să vă sărute pruncuții voștri, pe cari li iubește ca pe pruncii săi. Ochii voștri, cari atâtea lacrimi amare au văsat, cât e apa Crișurilor, vor vărsa atunci lacrimi de fericire, fraților. La poalele munților noștri vom încinge atunci o horă mare și frumoasă, și vom cânta din toată inima:

*«Hai să dăm mână cu mână
Cei cu inima română,
Să'nvârtim hora frației
Pe pământul României»...*

în gospodăria noastră, care s'a largit acum și cauță să-și dureze de isnoavă clădirile cerute de vreme, — clădiri solide, curate încăpătoare, cu ferestre mari și cu față la soare — clădiri sănătoase, de muncitori așezați și de buni gospodari, cari se gădesc la binele urmașilor, mai mult de cât la al lor.

Să desfăințăm tot ce e anacronic și numai încurcă locul. Să curățim terenul, ca să putem începe lucrul nostru. Să dăm la o parte toate aceste dărăpănaturi, nu numai pentru siguranța noastră, dar și dintr'un sentiment de estetică.

Să lăsăm să strabată, în casa noastră nouă, aerul proaspăt de afară, în locul acestui năbușitor miros de mucegai și de trăndăvie îmbăcsită.

Sântem încorajați de vecini cari nu ne iubesc. S'ar putea ca lucrul acesta să fie și spre binele nostru dar să nu-l uităm o singură clipă. Avem vecini răi, cari din invidie, din instincte de rasă și mai ales din interes pe care nu și-le pot susține cu alte mijloace, cauță morți să vâre sub acoperișul nostru șumuiogul de păumișatează gaz și să le dea foc. Să întărim străjile; dar mai vătos să ne întărim pe noi, în dragostea de adevăr, în munca noastră de îndreptare, în cuprinsul și în rosturile noastre. Numai atunci vrăjmașii, cari ne pasc zilele, vor înceta de a mai urzi planuri de mărire pe ruinele gospodăriei noastre.

Să luăm aminte. Soarta s'a oprit în loc, și-și ține privirea ațintită asupra noastră.

(Dacia)

A. Vlăhuță.

Statorarea adevărului

— Cruzimile ungurești —

Pentru a scoate la lumină adevărul și dreptatea, ministrul ardelean la București, dl Ștefan C. Pop, a dat un comunicat oficial, trimis și conferenței de pace la Paris.

Comunicatul dovedește învederat, că maghiarii, împreună cu Károlyi, sănt vinovați de pornirea răsboiului. Se arată apoi *cazurile de sălbăticii și cruzimi ungurești*, săvârșite împotriva românilor în teritorul neocupat încă de trupele armatei române.

Aceasta va fi ziua, care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întărsita. Aceasta va fi ziua de Paști a neamului nostru românesc. Sărbătoarea aceasta a sufletului vostru vreau să vă răpească aceia, cari vin acum să vă otrăvească sufletul cu vorbe înșelătoare. Vreau să vă arunce nisip în ochi, ca să nu veți soarele, care răsare pentru voi. Voi vă zidiți casă nouă, ear ei vin pe furiș să vă pună tăciune sub streșină.

Prietini și binevoitori vă sunt ei, fraților? Stați și judecați și veți vedea, că aceștia sănt lupii de ieri, cari astăzi vi s-arata în piele de oacie. Nu prietini, ci vrășmași de moarte vă sănt ei, cari vreau să vă fure norocul. Toți acești nădrăgari străini, cari umblă pe sate, împărțesc hârtii și iau iscălituri dela oameni, să știi că sănt slugi plătite de cărmuirea, aşa numită «socialistă» din Budapesta.

Cu groază văd păcătoșii, că le scăpați acum din mâna. Nu vor mai avea pe cine să stoarcă. Vor rămânea singuri, nu vor avea pe cine să încarce datoriile de miliarde, cari le-a năști răsboiul. Si vin ca să vă încurce ro-

Cazurile sănt, până acum, următoarele: Cazul dela Josikafalva: 91 români nevinovați, parte omorâți, parte încă vii, au fost puși pe un rug unde cele 91 cadavre mai fumegau și în ziua a 5-a, când să a prezentat la față locului comisia de cercetare.

La Apahida, Lunca, Cluj, 8 români au fost omorâți, fără vină, de jandarmii maghiari.

Omorul dela Făget, unde 7 români pașnici au fost prinși, legați și duși în mijlocul unei grădini mari. Toți șapte au fost împușcați. Familiilor acestora li s'a spus că sănt transportați la Timișoara.

In comitatul Arad, fără ca un singur maghiar sau evreu să-și fi perdit viață — au fost omorâți în modul cel mai barbar, cam 200 persoane.

La Lăpușul-unguresc, 23 români, între cari un avocat, 2 locoteneni și 2 învățători, au fost ridicați dela casele lor și omorâți în mod laș.

In depoul de echipament militar german, dela Coșlar, lângă Teiuș, pe care bandele maghiare din Cluj — sub scutul trenurilor blindate — l-au devastat, au ademenit pe locuitorii din satele vecine și au împușcat 12 români, între cari un copil de 8 ani, din comuna Sânt-Imru.

In Iğriș a apărut seara o trupă de jandarmi unguri cari au chemat din casele lor 30 români. Pe toți i-au împușcat înaintea porților.

In Făget, cu ocazia unei adunări popolare, au fost omorâți cu bombe, aruncate din avioane maghiare, peste 40 oameni.

La Baia-Mare bandele maghiare au atacat poporul român cu ocazia unei procesiuni de înmormântare. Preotul cu poporul s'a refugiat, iar cadavrul mortului a rămas în stradă. Au fost multe victime.

Trupele ungurești la comunele Tigani și Ortelec, lângă orașul Zălau, au atacat pe români. Sânt zeci de morți.

La Șimleul-Silvaniei (Szilágysomlyó) bandele maghiare au prins și chinuit pe toți intelectualii români. In aceste părți sănt multe jertfe, a căror număr nu-l putem săti, deoarece acest teritor încă nu este ocupat de armata română.

Lângă Oradea-Mare, trupele maghiare au silit pe 5 români să-și sape înainte groapa, apoi i-au împușcat pe toți.

sturile și să vă întoarcă înapoi din drumul către măntuire, pe care ați pornit.

Cu astfel de mișei românul adevărat știe ce-i de făcut. Ii ia de guler și le arată drumul: Afară din sat! Am auzit, că în satele din partea Vașcăului voivodăi prietini ai poporului n'au cutesat să calce. Au simțit ce ii așteaptă și — au sters-o îndărăt de nu-și aflau drumul. Așa să-i primiți, oameni buni, pretutindeni. Aceasta e sfatul, care vi-l dăm noi, fruntașii români din Oradea-mare. Noi avem răspundere pentru voi înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. Noi vă cunoaștem năcazurile și vă dorim numai binele. Pentru că și noi ne tragem din opincă. Si noi avem părinți și neamuri dela sate. Poporul nostru totdeauna a mers alături de conducătorii săi. Decând ne-am pomenit, domni și țărani, noi am fost una, și la bine, și la rău. Dragostea aceasta dintre noi a fost tăria neamului nostru. Dragostea aceasta a fost stârca, de care s'a frânt valurile ispitelor vrășmașe. Din pricina aceasta străinii totdeauna au avut teamă de noi. În vremurile acestea mari și minunate să ne arătam, fraților, că săntem, ca totdeauna, un trup și un suflet.

La Ciucea, unde un locotenent român comandantul gardei din localitate, silit să-și sape groapa, a fost îngropat de viu până în umeri, pe urmă i-au scos ochii și a fost chinuit, în mod barbar, până și-a dat sufletul.

In comitatul Aradului, maiorul Tikly a plecat din gara Gyoma, cu două trenuri blindate, a desarmat gardele române pe toată linia Mureșului și a făcut multe jertfe.

In comitatele Arad și Bihar trupele ungurești au atacat poporul român, care de groază să a refugiat prin munți și în păduri.

In acest timp de earnă cam 40,000 de români, din comunele Corbești, Troiași Barzava, Iulița și altele sănt refugiați prin munți și expuși să moară cu toții de foame și frig.

Acesta este adevărul atât de dureros pentru poporul român.

In urma acestor acte de grozave cruzimi, ministrul cere trimiterea de urgență a unei misiuni de cercetare.

Unire și solidaritate

— Știri din Basarabia —

In Chișinău Basarabiei s'a ținut un congres al delegaților satelor din județul Chișinău. Cu această ocazie s'a procedat la alegerea celor 5 membri, cari fac parte din comisiunea județeană a «Caset Noastre», o instituție cu menirea să împartă țărănilor pământul expropriat dela marii proprietari.

La congres a participat și ministrul Basarabiei, Inculeț, care, — cum aflat din ziarul basarabean Sfatul Țării, — a rostit cuvântarea următoare:

Fraților, — Vă zic aşa, fiindcă aşa e obiceiul la români ca să cheme pe acei de aceeași limbă și de acelaș sânge.

Amintiți-vă de acum un an, ce stare era în Basarabia noastră! Ce nesiguranță, ce neliniște, ce omoruri...

Cazacii jăfuiau tot avutul, fără să fie cineva să-i împiede, distrugău recoltele, ardeau casele! Nu îndrăznea nimenei să easă pe stradă, de împușcături. Bolșevicii umblau prin toate părțile, prăduau casele; și în acest Chișinău, unde astăzi domnește liniște, săngele curgea pe străzi, fără nici un motiv; curgea sănge nevinovat, vărsat de aceia cari credeau că drepturile,

Străinii, în robia cărora am fost ferecați, ni-au luat toate drepturile și toate bunurile. Am rămas numai cu sufletul din noi. Sufletul însă ni l-am păstrat curat și cinstit. Glasul sufletului, deșteptat din somnul cel de moarte, ne cheamă acum pe toți să frângem zăvoarele și să ieșim din întunericul temniței. Nu mai stăm pe gânduri, nu mai ascultăm de nimenei! Numai un gând avem și o dorință mare: să ne unim cu frații nostri de dincolo. Așa vrea și Dumnezeu sfântul, aşa spune și sfânta Scriptură, că «bine și frumos este ca frații să locuască împreună.»

Așa să ne ajute Dumnezeu, pe cum vă dăm aceste sfaturi și povești din inimă curată. Așa să avem parte de măntuirea sufletului, pe cum vă dorim binele vostru.

Trăiască poporul românesc!

Trăiască România cea mare, țara tuturor românilor!

Sfatul Național Românesc din Oradea-mare și Bihar.

asa cum le găndeau ei, — se pot căpăta cu parul și sabia.

Și astăzi, ce mare depărtare este între ceea ce a fost pe timpul bolșevicilor și ceea ce este acum!..

Odată cu intrarea armatei române, liniștea a venit din nou, rânduiala s'a pus în toate.

Știu că ați suferit mult, căci a fost scumpete măre. Vi s'a luat din vite, vi s'a rechiziționat cerealele; dar credeti voi că pentru aceasta sănem noi vinovați, săn români? Nu.

Toate retelele ni le-au adus germanii, cari prin trădarea rușilor au putut să vie la noi.

Dar ean întrebăți, oameni buni, ce au făcut ei în Ucraina și la Hotin, unde au intrat cu armatele? Au forțat pe țărani să plătească toate stricăciunile făcute boerilor.

Și, dacă nu plăteau, adunau tot satul, și din zece în zece își împușcau câte unul.

Dar în România, în Muntenia, acolo unde ei intraseră cu armatele, ce-au făcut?

Au luat toată hrana dela țărani, toate țoalele, și nu le lăsau decât câte 2–3 puduri de mălai, căci, spuneau dănsii, dușmanului nu trebuie să-i lase decât ochii, ca să plângă.

Voiu să vie și în Basarabia, dar noi spuneam, că aici e săracie și nu se găsește nimic.

Dacă nu se găsește nimic, apoi om intra noi și o să găsim, ziceau ei. Și, ca să nu intre și la noi, ca să nu facă aşa cum au făcut în Ucraina, în Rusia și România, noi am strâns și li-am dat.

Mulți au fost obijduiți, toți au suferit; dar toate acestea vor trece, căci astăzi e pace în Basarabia.

Unirea cu mama noastră România e o chezăsie, că orândueală va domni la noi!

Armata română e armată disciplinată, cu ofițeri buni și pricepuți; armata română are suflet, cum n'au alte armate.

Să aveți incredere în această armată, să nu ascultați de ponegririle care se fac de cătră dușmani, că aceștia, sub chipul de prieten, nu vă vor binele.

Aduceți-vă aminte de cele ce vi se spunea despre oamenii din Sfatul Țării anul trecut: că sănem vânduți, că vă înșelăm. Ei bine, astăzi vedeti că Sfatul Țării s'a străduit și a făcut această lege, prin care voi deveniți stăpâni pe pământul ce vor luă dela boeri cei cinci delegați ce veți alege.

Dar, dacă luarea pământului va fi ușoară, se va face până la primăvară, împărțirea la țărani va dura unul, doi sau chiar trei ani, pentru că trebuie să se ducă inginerii la fața locului să măsoare, astfel ca nimeni să nu fie nedreptățit.

Pentru aceasta trebuie răbdare și încredere.

Vă rog dar să aveți incredere în noi, căci nu muncim, decât ca să vă îmbunătățim traiul căt mai mult: să nu ascultați de lupii îmbrăcați în piele de oaie, cari pun zaviștii între voi ca să vă răsculați, căci ei nu vă doresc binele, ei vreau să impiedeace această lege, care le ia din mâna prada.

Deci, liniște și orândueală! Eată ce vă cerem, ca această mare faptă să oducem la un bun sfârșit.

*

Congresul a votat trimiterea unei telegramme de închinare *regelui țărănesc*, Maiestății Sale Domnitorului *Ferdinand*, pentru sfânta dreptate care se face, după veacuri de suferințe, dând pământ sătenilor primiți părintește la sinul patriei mame.

Telegrama, semnată de președintele congresului țărănesc din Tinutul Chișinău, *Pan Halipa*, se termină așa:

Să trăești, Măria Ta și să ne deslegi de toate strânsorile, purtând credința că și noi vom face zid neînfrânt din piepturile noastre pentru apărarea hotarelor țării și a tronului, dela care ne vine dreptatea și lumina.

Maiestatea Sa Regele Ferdinand și armata ardeleană

Cu prilejul jurământului de credință ce l-au făcut ofițerii regimentului din Sibiu de sub comandărirea bravului colonel *Radeș*, s'a trimis la adresa celui mai viteaz și înțelept Rege, Regelui al tuturor Românilor, o telegramă de adânc devotament.

La manifestarea aceasta a sentimentului de nestrămutată credință Marelui Rege, s'a răspuns prin următoarea telegramă:

Palatul regal 14 Februarie.

Regele viu mișcat de sentimentele ce exprimă persoanei M. S. Regelui și întregii Dinastii cu ocazia depunerii jurământului primului regiment de infanterie ardelean în numele dv. și al ofițerilor, a binevoit să mă însarcineze să vă transmit Inaltele Sale mulțumiri.

Şeful casei militare a M. S. Regale, general de corp de armată: adjutant Râmniceanu.

Alimentarea publică

Chestiunile, de mare importanță ale statului nostru românesc, cer rezolvare grabnică, îndeosebi chestiunea alimentării publice.

La rezolvarea acestei probleme grele trebuie să ajute oricare român de înimă: Preotul, învățătorul, și toți intelectualii și țărani luminași, cu foată ocasiunea au datorință să lumineze poporul despre însemnatatea alimentării publice. Să-l îndemne să-și restrângă trebuințele, ear prisoșul să-l pună la dispoziția statului, pentru acoperirea trebuințelor sale arzătoare.

Fiecare cetățean de omenie are să dea ajutor factorilor chemeți să întocmească trebile publice.

Resortul alimentării publice, așa cum este organizat, cu greu își va putea împlini menirea. O persoană în județ, o persoană neexpertă, nu este în stare să rezolve lucrarea în mod norocos. Ar trebui de timpuriu cred, ca în centrul fiecarui județ, să se institue un comitet stătător, pe lângă comisarul de azi din 4–5 persoane pricepătoare în afacere.

Perioane pricepătoare sărăcău între funcționarii vechi, cari s'a ocupat cu acest soi de lucrări; bunăoară unii notari români, și oameni vrednici.

Ca la orice fel de întreprindere, avem trebuință și aici de un plan chibzuit, ca să nu ne poticiam la tot pasul.

In câteva cuvinte, eată după a mea modestă părere, un astfel de plan:

1. Stabilirea cantității de alimente;
2. De cătă cantitate are trebuință județul;
3. Modalitatea de achiziție;
4. În caz când cantitatea din județ nu acoperă trebuințele, căutarea isvoarelor străine;
5. Modalitatea distribuirii alimentelor.

Ca să stabilim cantitatea de alimente, nu rămâne decât să le căutăm din casă în casă. Invitarea dată particularilor, să-și anunțe alimentele, este în zadar. Când focul ne este la degete, nu este permis să facem formalități, ci să trecem la muncă și să controlăm.

Vor fi însărcinate persoane din resort, care vor organiza în fiecare localitate o comisie, care să constate ce și căte alimente are localitatea

respectivă. Acestei comisii i se va pune la dispoziție milicia. Comisia va compune o listă, care va arăta numărul familiilor, cu membrii lor, etatea, le va socoti cantitatea trebuincioasă de alimente, ear plusul il vor ridica. Dacă nu ajung cele aflate, va dispune să li se distribue.

Modalitatea de a achiziție nu poate fi alta, decât rechiziționarea. De bunăvoie, prea puțini ar da.

Membrii comisiilor să depună jurământ, ear din centru să fie exact controlați.

La mori, pentru încasarea vămii, să se institue de timpuriu registre și libele de măcinat. Vama din trecut să se ceară pe baza datelor din anii trecuți sau de cei ce cunosc cât se macină acolo.

Când cantitatea de alimente din județ nu este suficientă, cerem ajutor dela alte județe, unde săn alimente. Dacă aici nu vom afla, căutăm mai departe în străinătate.

Alte persoane dela centru se încrințează cu distribuirea alimentelor, — distribuirea va fi un lucru care poate este mai greu, decât căștigarea lor.

Distribuirea, atât în oraș căt și la sate, să se încrințeze totdeauna celor mai oneste persoane și sub control sever.

Am văzut aducând la sate din oraș, făină albă, zahăr, cafea, petrol, tutun, ca să le schimbe pentru unt, ouă, brânză etc. Aceste alimente evident au fost sfetisite de cătră distribuitorii fără suflet.

Distribuirea de alimente să nu se facă pe timp îndelungat, ci cel mult pentru 15 zile.

La sate o poate face notarul, fiind lângă el 2 bărbați de încredere.

Peste tot să satisfacem întâi pe muncitori, și pe săraci, apoi pe cei în stare mai bună.

Pe căt de importantă este chestia alimentării publice, tot atât de însemnat lucru este, că și în viitor să avem alimentele necesare. Cu ajutorul primăriilor comunale, comitetul amintit va griji, ca nici o palmă de loc să nu rămână nearătată și nesămănată.

Dacă în toamnă nu s'o putut sămăna, să se samene de primăvară cu sămîntă de primăvară grâu, orz etc. Si deoarece în multe locuri sămîntă s'a împușnat, comitetul are datorința a cerceta și lipsa de sămîntă, a o aduce de unde se află și a o distribui cu cel mai mare control. (S'a întâmplat mai anul trecut, că celuice i s'a distribuit, a consumat-o.)

Duhul bolșivist face greutăți în unele locuri. Muncitorul pretinde că autoritățile să-l provadă cu cele trebuincioase. Această ar fi un nou neajuns pentru mersul regulat al economiei naționale.

Nu rămâne cu toate acestea altceva, decât să se împace muncitorul cu producătorul, stabilindu-se plata muncitorului în raport cu prețul productelor și scumpetea zilei.

De altă parte, se va statori prețul produselor în raport cu plata muncitorului și spesele avute cu producerea,

Speculanții și uzurari să fie cu severitate urmăriți și pedepsiți.

Față de muncitorii cari incunjură munca și formează povară pentru societate, s-ar putea aplica vorbele Apostolului Pavel: «Cine nu lucrăză, să nu mânânce»; dar, ca foamea să nu îndemne pe unii la fapte desperate, autoritățile să nu rămână pasive față de nelucrarea lor, ci să caute mijloace, prin care să-i aducă la muncă. Lucrări publice statul are destule. —

Scopul urmărit prin cele expuse până aici nu mi-a fost altul, decât să atrag luarea aminte a celor chemeți precum și a publicului, asupra unui lucru, a cărui deslegare urgentă se impune din orice punct de vedere.

Pr. Simeon Vasinca.

Sălbăticia săcuilor

— Jafuri — Omoruri — Schingiuri —

Corespondentul ziarului bucureștean *Dacia* raportează următoarele:

Sub cuvânt că vin să opreasă înaintarea armatei noastre, săcuii înarmați năvălesc cu sutele asupra satelor românești, jăfuesc, bat pororul, îl schinguesc și omoară mai rău ca la 1848.

O bandă de 190 soldați săcui, cu patru mitraliere și o mulțime de granate, a atacat satul *Bologa* dela granița Bihorului. Garda românească din vreo 30 de oameni a opus rezistență,

dar după ce a pierdut 3 morți și 8 răniți, a fost nevoie să se retragă. Săcii au prins pe un caporal al gardei românești, i-au jupuit pielea de pe mână, i-au tăiat o bucată de carne din brațul săngerând și i-au vărât-o în gură. L-au ridicat pe sus, l-au aruncat într-un car ce mergea la Fechetău, o comună mare românească, și aici, în marginea satului l-au răstignit în fața unei cărciume spre groaza trecătorilor.

In Poeni săcii au jăfuit mai toate casele, au bătut cumpălit bărbați, copii și femei. Mulți zac în spitale, fără nădejdi de a mai fi oameni în toată viața.

In Sătmăr și împrejurime aceeași stare: viața și avutul românilor nu sunt sigure. Au fost omorâți țărani în satele Jădani și Vetiș. —

Eată, din aceste câteva puține exemple, că între săcii de astăzi și străbunii lor aziatici, nu este nici o deosebire de năravuri. Sălbatici și stupizi au venit, și aceiași au rămas până acum.

Moartea unui erou

Un comandant al trupelor, care operau în nordul Basarabiei împotriva bolșevicilor, viteazul general Poetaș, a căzut ucis de gloanțele acestor mari păcătoși.

Despre acest viteaz ostaș scrie Viața Nouă următoarele:

Eroul care a luptat cu glorie pe câmpurile Dobrogei, care a pus pieptul său să apere porțile capitalei; acela care a trăit cu sânge rece zilele dela Oituz și Mărășești și care, în clipele de groază prin care a trecut Moldova, a procedat cu energie fără seamă în acțiunea de dezarmare a trupelor rusești de pe frontul de Nord al Moldovei, cari se răsvătiseră și porneau să incendieze și să jafuiască acel nefericit colț de țară, a fost sortit să moară acum, ucis mislește.

Vajnicul general cade jertfă a datoriei sale — pentru a însemna cu sângele său dreptul sfânt al poporului român asupra pământului Basarabiei și voința neînfrântă de a-l stăpâni.

Sărbătorirea măestrului Dima

Marele măestru dela Brașov Gh. Dima, care prin fermecătoarele lui compozitii a contribuit în măsură atât de hotărâtoare la desvoltarea simțemintelor, a vieții naționale românești, petrece de vre-o câteva zile în metropola Ardealului. Miercuri seara s-a abătut și pela Reuniunea de cântări, al cărei vestit dirigent a fost pe vremuri, — și care își facea tocmai repetițiile. Arătarea distinsului oaspete în sala de repetiții a stârnit valuri de calde și sincere ovăzuri.

Președintele Ascaniu Crișan salută în frumoase cuvinte pe înălțătorul acestei societăți de cântare românească, reliefând meritele mari și neperitoare pe care dușmanul haini le-a socotit ca păcate, întemnițându-l în beciurile umede ale Clujului. Măiestrul adânc emoționat multămește pentru calda primire ce i se face, iar corul, ca prinos de admiratie și cântă compozitiile: «Cucule cu peană sură» și «Nu's parale».

Măiestrul mai ascultă — furat parecă în lumea visurilor lui dragi — repetițiile mărgăritelor de compozitii bisericești, scrise în temnițele Clujului și apoi viu multămit părăsește sala între freneticile ovăzuri ale coriștilor.

A viz

In cehiunea importului și exportului de lei și valute străine din și în teritoriul vechiului regat

Se aduce la cunoștință, că ministerul finanțelor din București a dispus, ca trecerea bilțelor de lei, emisiunea Băncii Naționale de pe teritoriul vechiului regat în teritoriile de dincoace de Carpați, și trecerea bilțelor de lei,

emisiunea Băncii Generale și a valutelor străine (coroane, ruble etc.) din teritoriile de dincoace de Carpați pe teritorul vechiului regat, să se poată face numai cu *permis special* din partea Consiliului Dirigent, Resortul Finanțelor.

Prin urmare toți cei ce vor să treacă sume de lei, emisiunea Băncii Naționale pe teritoriile noastre sau sume de lei, emisiunea Băncii Generale, precum și valute străine pe teritorul vechiului regat, au să se adreseze pentru permisiuni la resortul nostru care, în cazuri justificate, le va și acorda.

In cererile pentru acordarea de permisiuni au să se indice exact sumele ce se intenționează a se trece, arătându-se în fiecare caz și scopurile, pentru care au a se folosi.

Sibiu, 2/15 Februarie 1919.

Şeful resortului finanțelor.

Dr. Aurel Vlad. m. p.

Consiliul Dirig. rom.: Resortul comunicație.

Apel

Având în vedere nouăle trebuințe ale serviciului la Căile Ferate Române a postelor, telegrafelor și telefonoanelor din Ardeal, Bănat și părțile ungurene, sănt invitați toți funcționarii români de or ce categorie dela căile ferate și poșta din fosta monarhie austro-ungară și oferă serviciile Consiliului Dirigent din Sibiu.

In acest scop sănt invitați a complectă următorul chestionar și a-l trimite la adresa: Consiliului Dirigent, Sibiu, Resortul de comunicație, «Biroul de organizare al personalului pentru Căile Ferate Române și al postelor, din Ardeal, Bănat și părțile Ungurene».

Chestionar:

1. Numele și pronumele.
2. Locul și anul de naștere.
3. Căsătorit sau necăsătorit.
4. Numărul copiilor.
5. Studiile pregătitoare, școale, cursuri absolutive, diplome căștigate etc.
6. Limbi ce vorbește și scrie.
7. Anii de serviciu dela intrare până la prezent.
8. Ce fel de serviciu a înăplinit și unde.
9. Oficiul ce ocupă actual cu salarul fix, anul și toate celelalte dotații.
10. Postul ce dorește a ocupa indicând locul sau regiunea.
11. Termenul când se poate prezenta la serviciu (imediat sau mai târziu).

Reflectanților li se asigură, până la aranjarea definitivă a situației lor din momentul primirii cel puțin întreg salarul actual cu toate celelalte dotații, plus o diurnă corespunzătoare. Asemenea li se asigură toate drepturile căștigate la pensie etc.

Chestionarul de mai sus întregit se va trimite de reflectanți la adresa sus arătată fie prin curieri, fie prin Consiliu Național sau prin (Ministerul acreditat pe lângă guvernul maghiar) Dr. Ioan Erdély, Budapest, VIII. Kistemplom utca 8 sz.

Reflectanții, în deosebi personalul dela mișcare și tracțiune, sănt invitați a se prezenta la sus numitul birou în persoană cât mai curând pentru o mai grabnică soluție.

Sibiu, 13 Februarie 1919.

Resortul de Comunicație

Pentru eroii căzuți la Orlat

Invitare

Femeile române din Sibiu și din împrejurime sănt invitate pe Duminecă în 10/23 Februar orele 3 p. m., la o consultare în sala cea mare a prefecturei (Comitatului) din Str. Șaguna, nr. 10.

Obiectul: Luarea măsurilor trebuințioase pentru ridicarea unui monument, în amintirea eroilor căzuți la Orlat, în toamna anului 1916, în luptele pentru întregirea neamului.

Sibiu, 7/20 Februarie 1919.

*Catinca A. Bârseanu
Presidenta Reuniunii femeilor române.*

Congresul preoților

Comunicat. In speranță că, situația politică se va lămurii în scurtă vreme astfel, ca la congresul preoțesc să poată participa mai cu ușurință și reprezentanții preoțimii din dieceza Aradului și Caransebeșului, prin aceasta se comunică tuturor celor interesați, că întrarea congresului preoțesc, convocat la Sibiu pe 20 și 21 Februarie, st. v. a. c., se amâna cu două săptămâni, fixându-se zilele de *Miercuri 6/19 și Joi 7/20 Martie 1919*.

Rugăm toate ziarele să binevoiască a reproduce acest comunicat, iar pe dd. referenți, cărora li s'au încredințat elaborarea proiectelor necesare spre a servi ca bază la discuția singuraticelor puncte dela ordinea zilei, și rugăm să trimită lucrările lor cu 10 zile înainte de deschiderea congresului. Tot în acest termen să se anunțe participarea la ședințele congresului.

Convocătorii Congresului preoțesc.

Stirile zilei

Imprumut național emite Statul român prin Consiliul Dirigent, Resortul finanțelor din Sibiu. Prospect amânat vom publica în numărul viitor. Albina semnează 2 milioane coroane, Banca Generală de asigurare 500.000 coroane. In cercurile financiare se observă mare interes pentru noul imprumut.

Retragere. Din București se anunță, că trupele sârbești s'au retras Miercuri din Orșova și din Bozovici. Sârbii au să părăsească întreg Bănatul, — aşa este firma credință în cercurile bucureștene.

Matineu literar. Joi după ameazi, la ora 6, s'au ținut în sala dela Unicum matineul întocmit de actorul dramatic, dl Nicolae Bălă. Seria citirilor, din autori români, s'a inceput cu o lucrare mai nouă a părintelui Ion Agârbiceanu, apărută în primul număr al Patriei, sub titlul: *In memoriam*, o amintire vrednică de eroii, cari în vara anului 1916 au coborât munți, ca să între în pacea de veci și să fie făuritorii zilelor mari de azi.

Incolo, seara a fost închinată marilor noștri scriitori dispăruti: Alecsandri, Eminescu, Iosif și Coșbuc. Din fiecare din acești poeți s'au ales mai multe bucăți, și s'au citit cu virtuositatea unui actor consumat. Am simțit plăcere chiar și la recitarea versurilor atât de cunoscute, ca bună oară *«Sentinela română»*, — cu atât mai vârtoș la ailele, mai puțin auzite.

Dl Bălă ni-a făgăduit să urmeze lucrarea aceasta în condiții și mai prielnice. Avem prin urmare nădejde, că publicul va fi chemat la o viață tot mai bogată în ale artelor.

Examene în Brașov. Se aduce la cunoștință tuturor interesaților, că examenele de maturitate la liceul românesc din Brașov se vor ține din 18—23 Februarie 1919 stări vechi, și anume din 18—19 Februar examenul scripturistic, în 23 Februar examenul verbal. Studenții, cari au de gând să se supună la acest examen, să se anunțe înainte de terminul indicat la direcțunea liceului, (Biroul Presei).

Trenul express Orient, care circulează acum între Paris și București, are următorul parcurs: Paris—Dijon—Berna—Zürich—Innsbruck—Salzburg—Viena—Budapest—Solnok—Arad—Brașov—Predeal—București.

Români macedoneni în armata franceză. Armata aliată din Orient are înrolați numeroși macedo-români. Din școala comercială dela Salonic se găsesc în armata franceză peste două sute de elevi voluntari.

Cercetarea jafurilor bulgare. Auroritățile militare bulgare, — întocmai ca și germanii, — au prădat regiunile pe unde au trecut. La Pirot bulgari «au luat» nu numai bunurile apartinătoare statului sărbesc, dar și ale particularilor. O comisiune mixtă, alcătuită din ofițeri francezi, bulgari și sărbi, este încredințată să cerceteze pagubele cauzate, care vor avea să fie despăgubite de Bulgaria.

Si totuș pe față-i minunată și în luminiile de farmec ale ochilor tremură o umbră de duioasă durere. Da, inima îngerului regină era infășurată în zăbranicul unei dureri tainice, adânci, care răsfrângerea umbre jucăușe în priviri și pe față-i de spumă. Si nimenea nu-i știa ghici lămurit durerea, care era un dor mare și sfânt hărăzit de țară și poporul ei, și pe care-l purta veșnic în sufletul ei neprihănit.

Si suferia minunea noastră crăiasă, suferă ca o mucenită arsura dorului neimplinit. Si chipul dorului era o grădină, o fermecătoare grădină, o moștenire împărtăscă, împodobită cu toate frumetele lumii. Dar și cu cea mai amară jale și cel mai păgân chin. Căci rodiile și trandafirii, răsurile și macii din grădină nu erau flori aevea ci inimi, mii și milioane de inimi, rănite săngerânde, călcate în picioare de argătii fără suflet ai zmeului cu 12 capete, care răpise mișelește grădina în vremi îndepărtate. Si zmeul puse dintr'un început strajnice paze la hotarele grădinei, pajuri cu două capete și bălauri cu suflu de venin, să păzească zi și noapte porțile și zidurile, ca nu cumva cineva din împărtășia crăiese să se furiseze în grădină aducând apă vie, beuturi de alinare a durerilor și de întărire a puterilor.

Si chipul grădinii cu frumusețile și jalea ei, și plutea veșnic în față, îngăndându-i privirile frământându-i, mintile și topindu-i simțurile. Gândul și alergă fără hodină peste dealuri și vâlcele, rătacea prin ținuturi cu numiri frumoase, nobile pentruca să afle calea și puterea de trebuință să poată da făptură strălucită visului, cu dorul căruia în inimă i s'au prăpădit atâtia înțelepti voievozi.

Si durererea-i umbria tot mai mult privirile de lumină încât supușii se întrebau nedumeriți ostenindu-se să afle taina duioșiei. Si dorul inimii și creștea din clipită în clipită, și numai afla stăvila când împărtășile din jur se încinseră în flacările războaielor de nimicire și când balaurii aruncau pară de otravă asupra grădinei și pajura își înfingea tot mai adânc ghiarele în bietele inimi ale durerii.

Nemai putând suferi chinurile cari fulgerau ființa, fermecătoarea crăiasă își căuta alinare între zidurile unei mănăstiri de maice. Zile întregi petreceau în bisericuța scundă străbătută de mireazma tămâiei și busuiocului, înălțându-și gândul peste bolțile afumate, în zările de unde coboară toată binecuvântarea, toată puterea, toată alinarea și măngăierea. Dar iată! într-o zi, coborând umilă ochii din tărîi spre pământul patimiei, privirile rătăcitoare-i se opresc asupra unei icoane încadrate în raze blânde de lumină ce se răsfrângău atât de feeric prin ferestrele cu colori bizantine. Si minune, «văză pe Maica durerilor zimbându-i cu o milă îngerească, încât simți că deodată i se ivesc lacrămi fierbinți în ochii obosiți. Si cum sta aşă în ghenunchi fărâmând rugăciuni ce izvoreau din adâncul inimii i se părea că ochii sfintei icoane lăcrămează și simțea chiar că lacramile acestea îi picurau ca o alinare cerească în inimă și în suflet. Toată infățișarea aceasta sfântă, i se părea ca o blajină binecuvântare ce cuprindea o dulce făgăduială de fericire».

Cu o negrăită măngăiere în inimă, cu simțirea sfintită de lacramile maicii durerilor, se ridică să părăsească locul de odihnă. Simțea puteri intinerite în suflet și parecă o chemare mare, tainică o îndemnă să iasă iarăși în lume.

Si minune, când păși pe pragul mănăstirii o întâmpină glas de bucum răsboinic, chiote de bucurie, fulgerării de nespusă fericire. Întreaga-i țară era ridicată în picioare de o însuflare fără margini.

Supușii aflaseră taina durerii, dorul ei cel mare și sfânt, și hotărâți să moară ori să biruiască, prinseră arma pentru a zdobi capetele zmeului, a fulgera pajura spurcată, a desrobî fermecătoarea grădină a stăpânii și a măntușii milioanele de inimi ale suferinții.

Si ziua aceasta era ziua Sfintei în față căreia se rugase cu atâtă căldură, era sfânta Marie.

(Crai nou)

V.

Nr. 62/1919.

(50) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I a Râpa de sus, protopresbiterul Reghinului, rămasă vacanță în urma trecerii la cele vecinice a parohului Nicolae Gliga, se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sănt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat a venitelor parohiale pe lângă restricționile din §-ul 26 al Regulamentului.

Concurenții să înainteze cererile lor la subsemnatul oficiu protopresbiteral în terminul deschis — iar pentru a se face cunoștuți poporului pot merge la biserică în vre-o Dumineacă ori sărbătoare cu prealabila încunoștințare a subsemnatului.

Reghin, 28 Ianuarie 1919.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Reghinului în conțelegeră cu comitetul parohial.

Vasile Dumă
protopop.

Nr. 10/1919

(51) 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune lângă parohul neputincios Ioan Sârbu din parohia de cl. a III-a Cerbal cu filiiile Aranies și Ulm, din protopresbiterul Hunedoara, se publică concurs repetit cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sănt: 2/3 părți din toate venitele parohiale și ajutorul pentru capelani din visteria statului.

Concurenții sănă poftiți a și înainta cererile concursuale la subsemnatul oficiu în terminul deschis și a se prezenta în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la biserică, spre a cânta, celebra și a face cunoștință cu poporul.

Hunedoara, la 29 Ianuarie 1919.

Oficiul protopresbiteral ort. al tractului Hunedoara în conțelegeră cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu
protopop adm.

Publicații

Divizia 2 de vânători cumpără orice cantități de grâu, făină, păpușoi (cucuruz) fasole, mazăre, mălai, orz, ovăs și fân plătind costul lor imediat.

Prețul după învoială

Predarea se va face ori la Sibiu, ori la gara cea mai apropiată de locul unde se află produsele.

Ofertele scrise sau vorbite se pot adresa la:

(323) 10—10

Comandantul Diviziei 2 de Vânători
în localul Școalei de Cadeți din Sibiu.

Lemne de foc

Se găsesc de vânzare, cu prețuri reduse, lemne de fag, tăiate și netăiate, cât timp ține provizia, la:

Ferenczi Illes,
Sibiu, Strada Bisericii 16.

Intreprindere română

Prima societate română de import și export

S. Ittu & Comp.

Sibiu, str. Cisnădiei 1—5

Se ocupă exclusiv cu import și export internațional al materiilor brute, semi-fabricate și fabricate.

Legături comerciale internaționale. Corespondență în limbile română, italiană, franceză, germană și maghiară.

Rugându-vă pentru binevoitor sprijin semnăm

cu deosebită stimă

S. Ittu & Comp.

La Librăria arhidiecezană din Sibiu se află spre vânzare:

Cântece

pentru voce și piano de Emil Montia.

I.

1. Oltul, poezie de O. Goga.
2. Singur, poezie de O. Goga.
3. Doina, poezie de G. Coșbuc.
4. Reverie (Când amintirile 'n tre cut), poezie de Eminescu.

Prețul 3 lei = 6 coroane.

Expedată recomandat, porto postal 40 fil.

A apărut:

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

În care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște-mă Dumnezeule” etc.; Simbolul creștiniei; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciune înainte de împărtășirea cu s. cuminătură ale marelui Vasile și Ioan Gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminătură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu 60 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 30%.

Cassa de păstrare (reuniune) în Săliște.

A viz

Institutul nostru onorează depunerile spre fructificare în libele și în Cont-current atât vechi cât și nouă cu $2\frac{1}{2}\%$, iar depunerile în casete cu 2% .

Darea după interese o plătește institutul.

(48) 1-1

Direcțunea.

Pomicultor-Viticultur

cu școală practică, muncitor, fără viciu, se caută pentru formarea și conducerea unei școale de pomi și viță în regiunea Drăgășanilor. Leafă bună, tantiemă și întreținere.

A se adresa la administrația ziarului nostru Str. Măcelarilor 45, Sibiu. (45) 2-4

Bucătăreasă

În etate, preferabil străină, care a fost la moșie se caută pentru un domn bătrân, singur la țară. Are la dispoziție, servitoare și rândasă.

A se adresa la administrația ziarului Str. Măcelarilor 45, Sibiu. (46) 2-4

Nr. 1/1919 Par.

(43) 3-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de învățător în comuna bis. Bedeleu (tractul Lupsei) se publică concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele legale.

Reflectanții își vor da cererile concursuale Preaonoratului oficiu protopresbiteral al tractului Lupșa, cu sediul în Ofenbaia, și se vor prezenta în comună în vre-o Dumineacă ori sărbătoare, pentru a face cunoștință cu poporul, și a-și arăta desteritatea în cântări și tipic, cu atât mai vârtoș, că învățătorul ales, în lipsă de cantor versat, va trebui interimal să facă și servicii cantoriale.

Din ședința comitetului parohial al comunei Bedeleu, ținută aici la 13 Ianuarie 1919.

Eugen Muntean m. p., Gavriil Șimon m. p., președinte. Gavriil Șimon m. p., notar.

Văzut:

Vasile Gan
protopop.

Nr. 97/1919

(42) 3-3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III Vința, din protopresbiteratul Lupșa, după ce la concursele I-II nu s'a anunțat nici un concurent, în conformitate cu concluzul Sinodului arhidiecezan Nr. 55 din 1911 se publică al treilea consura din oficiu cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt cele făsionate în coala B. pentru congruă.

Concurselor înzestrăte cu documentele cerute se trimit în terminul deschis Consistoriului arhidiecezan; iar concurenții — cu observarea prescrișelor din regulamentul pentru parohi — se vor infățișa înaintea alegătorilor pentru a cânta, resp. a oficia și cuvânta și a face cunoștință și cu poporul.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc ținută la 15 Ianuarie 1919.

Consistorul arhidicezan.

„AVRIGEANA”, cassă de economii, societate pe acții în Avrig

Convocare

Domnii acționari ai cassei de economii «AVRIGEANA», societate pe acții în Avrig se invită la

a XV-a adunare generală ordinată,

care se va ține în Avrig, la 22 Martie st. n. 1919, la orele 2 p. m., în sala de ședințe a reprezentanței comunale.

Obiectele puse la ordinea zilei săntă:

1. Alegerea a doi membri pentru verificarea procesului verbal.
2. Raportul direcției despre gestiunea societății pe anul 1918.
3. Raportul comitetului de supraveghiere.
4. Prezentarea bilanțului încheiat cu 31 Decembrie 1918.
5. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii direcției și comitetului de supraveghiere pro 1919.
6. Propuneri asupra distribuirii venitului curat.
7. Alegerea unui membru în direcție pe un perioadă de 2 ani.
8. Eventuale propuneri din partea direcției.

NB. Acei domni acționari, cari în persoană sau prin plenipotenți, voesc a luă parte la adunare, se fac atenții a depune, conform §-lui 20 din statute, acțiile, eventual plenipotenți, cel puțin cu o zi înainte de ținerea adunării generale, la cassa societății, pe lângă revers.

Avrig, în 14 Februarie 1919.

(49) 1-1

Direcțunea.

Activa	Contul Bilanț cu 31 Decembrie 1918	Pasivă
Numărări	K 15,032.92	K 20,000—
Cambii escomitate	36,765.11	Fond de rezervă 37,617.51
Imprumuturi hipotecare	46,647.08	Fond de pensiuni 3,000—
Imprumuturi pe obligații	62,460.12	Depunerile spre fructificare 391,790.90
Realități	2,500—	Creditori 7,949.42
Bon la alte bănci	289,244—	Dividendă neridicată 678—
Efecte publice	11,000—	Interese transitoare pe 1919 338.80
	463,649.23	Profit reportat din anul trecut 350.61
		Profit net din anul curent 2,274.60
		463,649.23

Debit	Contul Profit și Pădere	Credit
Interese de dep. spre fructificare	K 10,049.75	K 350.61
Spese:		
Salare	1,800—	Interese dela cambii escomitate 1,261.32
Spese de cancelarie: chirie, lumină, incălzit, tipărituri	1,507.31	Interese dela imprumuturi hipotecare 3,675.99
Marce de prezență	350—	Interese dela imprumuturi pe obligații 3,767.15
Contribuție:		
directă și aruncuri	1,153.26	Interese de cont-current 7,956.06
10% după int. de depunerile	1,004.98	Interese de efecte 640—
Profit curat	2,274.60	Proviziune 17,300.52
	18,139.90	488.77
		18,139.90

Avrig, la 31 Decembrie 1918.

DIRECȚIUNEA:

Irimie Răduțiu m. p., președinte.

Ioan Oancea m. p.

Ioan Nicolaè m. p.

Victor Preda m. p.

Ioan Răduțiu m. p.

S. Silca m. p.

Am revăzut conturile prezente și le-am aflat în ordine și în consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Avrig, la 14 Februarie 1919.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

N. Sperlea m. p., prez. St. Bucșa m. p. Vasile Corcodel m. p. Toma Berghia m. p.

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu se află de vânzare

Brazde în ogorul lui Hristos

de

Dr. Ștefan Cioroianu.

Prețul unui exemplar **6 Coroane**, plus porto postal recomandat 1 Cor.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele Metodiu Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

In editura «Librăriei arhidicezane» din Sibiu a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfintilor Apostoli.

Tipărit în zilele Preainălătutului Impărat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea Inalt Preasfințitului Domn Vasilie, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religiunea greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Maiestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă **K 15-**, plus porto postal K 3—
Legătură imitație de piele **K 20-**, plus porto postal K 3—.

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

La «Librăria Arhidicezană» în Sibiu se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminecele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

de

Zacharia Bolu, fost asesor const., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecele de peste an.

Cuvântări la praznicele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești.

Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebrale. Adaus de texturi biblice pentru cuvântări funebrale.

Cuvântări funebrale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom **3 Coroane**
plus porto postal 3 Coroane.

Piese muzicale de Tib. Brediceanu

Doine și cântece românești pe teme populare.

(Canto și piano)

Caiet I (ediția a doua).
Foiae verde, foi de nuc.
Cântă puial cucului.
Spune, mândro, adevărat.
Vai, bădită, dragi ne-amem.
Bădisor deparțisor.
Cine m'aude cântând.
Bade, zău, și fi păcat.
Bagă, Doamne luna 'n nor.

Caiet II (ediția a doua).
Șii tu, bade, ce mi-ai spus.
Vino, bade, iar acasă.
Năcăjăit, ca mine, nu-i.
Floare fui, floare trecui.
Cântec haiducesc I.
După ochi ca murele.
Trageți voi boi.
Cine n'are dor pe vale.

Caiet III.
Păsăreț mută-ji cuibul.
Leagănă-te frunzuliță.
Turturea din valea sacă.
Cântec haiducesc II.
Ce vii, bade, târziu.
Tu te duci, bade, sărace.
Foiae verde, foiae lată.
Pe unde umbă dorul.

Caiet IV.

Pe sub flori mă legănat.
Foiae verde, pup de crin.
Sus în vârful dealului.
Mândro, de dragostea noastră.

Când treci, bade, pe la noi.
Frunză verde, frunzuliță.
Auzi, mândro, cu cui-ți cântă.
S'a dus cucle de p'aici.

Caiet V.

Nou! Mă Timișe, apă rece.
De când, bade, tu te-ai dus.
Floricică de pe apă.
Cântec haiducesc III.

Bade, după dumneata.
Cucule cu peană sură.
Toată lumea-i dintr'un neam.
Câte flori sănt pe pământ.

Nou!

Jocuri românești pe teme populare.

(Piano solo)

Caiet I (ediția a doua).
De doi (Lugojana) I.
Măzărica.
Ardeleana (ca în Banat) I.
Pe picior I.
Ardeleana I.
Brâu I.
Hora (ca în Banat) I.
Ardeleana (ca în Banat) II.

Caiet II (ediția a doua).
Ardeleana (ca în Banat) III.
Pe picior II.
Ardeleana II.
Tarina.
Invărtita I.
De doi II.
Ardeleana III.
Brâu II.

Caiet III (ediția a doua).
Brâu III.
Ardeleana (ca în Banat) IV.
Hategana.
Invărtita II.
Pe picior III.
Ardeleana (Abrudeana) IV.
Brâu IV.
Ardeleana (ca în Banat) V.

Caiet IV.

Hora (ca în Banat) II.
Invărtita III.
Brâu V.
Pe picior IV.

Ardeleana V.
Brâu (Danțu) VI.
Ardeleana (ca în Banat) VI.
Din Maramureș.

Caiet V.

Nou! Hora III (a fetelor).
Ardeleana VI.
De doi III.
Brâu VII.

Invărtita IV.
Ardeleana (ca în Banat) VII.
Ardeleana VII.
Brâu VIII.

Nou!

Prețul unui caiet Cor. 20—

La șezătoare,

Icoană din popor (I act cu un preludiu). Text de C. Sandu-Aldea și I. Borcia.

Cuprinsul:

Preludiu și cor.	Nr. 4. A lui Moș Marin.	Nr. 9. Cântec haiducesc.
Nr. 1. Doina lui Sorin.	" 5. Melodrama.	" 9a. Solo de fluier.
" 2. Mândruță cu ochii verzi.	" 6. Cântecul Ilenei.	" 10. Brâu.
" 3. Cântec din bâtrâni.	" 7. De masă.	" 11. Duet.
	" 8. Scenă.	" 12. Invărtita și cor.

Partitura pentru canto și piano Cor. 32—

Rândunica, vals (ediția a doua)	Lei 5—
Viorele, vals (ediția a doua)	" 5—
Aurora, vals	" 5—
Quadrille, pe motive românești	" 5—
Preludiu Hora din «Serata etnografică» (ediția a doua)	" 5—
Hora (Do ♭ minor — Cis moll) (ediția a doua)	" 4—
Nou! { Hora (Re ♭ major — Des dur)	" 4—
{ Hora (La ♭ major — As dur)	" 4—

Pieselete epuisate au apărut în edițiuni noi. De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general: LIBRARIA ARHIDIECEZANA Sibiu.

La «Librăria Arhidicezană» în Sibiu, se află de vânzare

Dr. Petru Span

conferență cetită la congresul invățătorilor gr.-or. români din Biharia : : de Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

Casa dela Jerihon

omilii și evântări bisericești de Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.